

חון, במקום אחר בסניג, רק 12 לירות למטר מעוקב.

בשנים שקדמו למילחמת יום-הכיפורים, השנים בהן הוזרמו כמיליארד לירות לבי-צורים בסניג, זרם הכסף ללא כל פיקוח, ולפי ראות עיניהם של אנשי משרד-הביטחון. בדיקה של 170 עבודות-בנייה בסניג, בהיקף של 265 מיליון לירות, העלתה כי 60 עבודות נמסרו ללא כל מכרז והי-שאר כמה שקרוי "מיכרז מצומצם". היינו, נותן-העבודה קובע שניים-שלושה מועמדים כראות-עיניו, ואלה מגישים הצעות, מבלי שיתאפשר לקבלן נוסף להתחרות בהם.

למעשה ביצעו בפועל את העבודות, בהיקף של 265 מיליון הלירות, 63 קבר-לנים בלבד. הדרך בה סיגן נותן-העבודה את הרצויים לו היתה פשוטה: מודיעים כי הזמן דוחק, וכי יש להגיש הצעת-עבודה תוך כמה ימים. נותן-העבודה דאג כי למקורביו ימסר מידע חשאי על הסכום הרצוי, שכן התברר שתמיד, אחר-כך, הי-סכום משתנה ותופח תוך כדי העבודה.

בדיקה של עבודות-הבנייה שמסר מישר-הביטחון לביצוע, העלתה כי קבלן אחד הזומן לקבל עבודות 130 פעם, קיבל בפר-על 46 עבודות בהיקף של 73.8 מיליון לירות. קבלן שני הזומן 69 פעמים, קיבל 13 עבודות ב-48 מיליון לירות. כימעט כל מי שקיבל עבודה, שינה את תנאיה לאחר קבלתה. התברר כי אין שום נוהל במערכת הביטחון למסירת עבודות בדרך המקובלת, שיטחון אישי בין נותן-העבודה לבין מקבלה.

במצב כזה, ברור כי החל צייד של חב-רות קבלניות אחר קצינים בכירים המחל-קים עבודות, תוך חלוקת טובות-ההנאה בהווה והבטחת לתעסקה בעתיד. קצין בכיר שראג לעתידו ידע היטב, כי אם יתן הרבה עבודות לחברה פלמונית הוא שפוי לעבודה שם כשיפרוש, וכן לנסיעות לחו"ל מטעמה ולועד טובות-ההנאה שונות לפני פרישתו. לחברות עצמן היה כדאי להעסיק קצינים בכירים לשעבר, בשל קשריהם הטובים עם עמיתיהם-לשעבר ב-מישרד-הביטחון.

של מי

הווילות הבאות?

קשרים הטובים בין אנשי החברה לשירותי הנדסה לבין עמיתיהם בצה"ל אינם מוטלים בספק, כך, למשל,

צה"ל, פרישה משירותו הצבאי לפני כשי-נה וחצי. הוא קיבל או מהממונים עליו אישור לצאת בשליחות החברה לערוך סקר הנדסי בוונצואלה. יחד עמו יצא או

שקיבל אף הוא אישור מיוחד לנסיעה. באותו זמן זכתה שירותי הנדסה בעבודות-התיכנון

השבוע אמר מנכ"ל החברה, אורי אבן, כי החברה אינה משתמשת בקצינים המ-שוחררים העובדים בה כדי להשיג עבר-דוח ממערכת הביטחון.

"אנחנו רק נשמח אם נקבל מהם פחות עבודות", אמר, ובכלל, הוא תמה מאוד מדוע מצאו חברי ועדת-המישנה של הכנ-סת לתקציב-הביטחון להיטפל לחברה המ-בצעת עבודות בהיקף נרחב כלי-כך. אשר לקבלת עבודות ללא מכרז, הסביר אבן כי זהו הנוהל המקובל בעבודות-התיכנון. מוסרים עבודות למי שסומכים עליהם ולא למי שזוכים במיכרזים.

ייתכן שהבדיקה תוכיח כי אין כל ממש בסענות שתועלו כלפי החברה לשירותי הנדסה. אך הסערה שהתחוללה בעיקבות הדיון בוועדת הכנסת, עשויה לחולל סוף-סוף שינוי בפירצה הקוראת לנגבים, ות-ביא לקביעת נוהלים שיאסרו על מערכת הביטחון חלוקת עבודות במיליונים לפי קשרים אישיים.

החיילים שחזרו ממילחמת יום-הכיפורים התלוצצו במרירות, כי מה שנותר מקו ברילב הן רק הווילות של הקבלנים.

אסור שהחיילים שייסוגו מהקו השני של צה"ל בסניג, בו מושקעים מיליונים למרות שברור כי גם הוא יוחזר לידי המצרים, יתלוצצו כי מה שנותר מהקו השני הוא הווילות של ראשי האגף-לבינוי-לשעבר-בישרד-הביטחון.

שרידישעבר חזני לפני הכניסה להכות על שני חטאים

במדינה

מפלגות

גם אתה, חזנו?

מיכאל חזני הוא האיש האחרון המתאים לתפקיד הקרוש המעונה — מה הביאו לכך?

"כל הצרות באו לנו בגלל חזני, ועכשיו הוא מתנהג ככה?" זעם יוסף בורג, שר הפנים. בורג, בעל ההשכלה הקלאסית, יכול היה גם להגיד בלאטינית: "גם אתה, ברוי טוס?"

כי בגלל חזני רב בורג עם זרח ורהפ-טיג, לורהפטיג הגיע להיות השר השני או השלישי של המפלגה בממשלה. מב-חינת הוותק, הוא האיש השני. מבחינת הכוח של סיעתו במפלגה, הוא השלישי, אחרי רפאל. אולם בורג היה נאמן לחזני, חברו-לסיעה, ודאג שהוא יהיה השר השני של המפלגה. למעשה הגיע לחזני להיות רק המועמד הרביעי.

הדבר הרגיו את ורהפטיג, הוא לא הצ-טרף לממשלה כלל. בכך התחיל המשבר. מזור, החלטתו של ורהפטיג היתה גם היא מזורה, על רקע מפלגתי. כי היה זה דווקא ורהפטיג שקיבל בכל הרצינות את הטענה שיש להיכנס לממ-שלה בגלל המשבר הביטחוני בגבול ה-סורי. אחרי שנתקבלה דעתו, המפד"ל קפצה על המציאה — סירב ורהפטיג להיות לשר-בליתיטי.

חזני תמך בדעתו של ורהפטיג שיש להצטרף לממשלה. אבל הוא הסתבך. הוא היה בין יוזמי הפנייה של המפלגה לרבי-נות — למרות שאין זה עיסקה של הרב-

נות אם המפלגה נכנסת לממשלה או לא. השבוע היכה על שני חטאים — עצם פנייתו לרבנות, ואיציזותה של המפלגה להחלטת הרבנות.

ובכך, בעוד הרב מאיר כהנא ואנשיו הפגינו בחוץ נגד הצטרפות המפד"ל לממ-שלה, יחד עם כמה צעירים ובחוריי-שי-בות, קם מיכאל חזני בישיבת המרכז וה-ציע הצעה שפירושה היה: יציאה מן הממ-שלה, שהוא-עצמו נכנס אליה זרעתה.

טעות בחשבון? הציניקאים סבורים כי חזני פשוט טעה בחשבון, האמין שיש רוב ליציאה מן הממשלה. אם כן, הוא התבדה במהרה: כ-60% מחברי המרכז הצביעו בהצבעה חשאית בעד הישארות בממשלה.

אחוז בלתי-צפוי זה כלל כימעט את כל נציגי סיעת למיפנה (סיעת בורג-חזני), כימעט את כל סיעת רפאל, אחדים מסיעת הצעירים, כמה מסיעת ורהפטיג, ורוב נצי-גי המשבשים והקיבוצים.

יש הסבורים כי חזני עשה חשבון לטווח ארוך יותר: שהוא מאמין כי הממשלה לא תחזיק מעמד זמן רב, ואז יהיה הוא מועמד פופולארי למנהיגות המפד"ל.

אך ייתכן מאוד שההסבר הוא הרבה יותר תמים. חזני אינו איש קנאי, ונחשב בעבר לאחד האנשים המתונים ביותר ב-מפלגה. אך הוא הסתבך בשרה של מהל-כים שהעמידו אותו במצב בלתי-אפשרי. תחת לחץ דעת-הקהל במפלגה, פשוט נשבר.

ואילו השניים חששו — במידה רבה של צדק — שאם יפרשו הם, יישארו בין הכסאות, קרחים מכאן ומכאן. לכן מני-ו גמור היה עימם להישאר בתוך המפד"ל, לעשות שם צרות רבות ככל האפשר.

מה יהיה גורלו של מיכאל חזני במצב זה — לא היה ברור השבוע. הגסיון מלמד שמי שיוצא מן הממשלה החוצה — עלול להישאר בחוץ לתמיד.

שרים בורג (ימין דמטה) ורפאל (באמצע דמעה) לשבת על ארבעה כיסאות

אנשי קבוצות

אלו המועדון היה מלא מפרדלפה. הכיסאות שבתוכו לא הספיקו, ורבים מבין 500 הנוכחים באולם נאלצו להסתפק בהישענות על הקירות סביב. הקלסטריום, הגבריים ברובם, היו חמוריי-סבר, כיאה ל-מעמד.

התכנסותה הרצינית הראשונה של תנועת התמורה, ביום ראשון השבוע, במועדון הרצליה ב'.

הפגישה נועדה לעצב ולייצב את אירגונה הפנימי של התנועה, המורכבת מחיילים משוחררים משכבות שונות, בעלי מיקצור-עות וגילים שונים, ולמצוא מכה אירגוני וחוכני משותף, שישימש בסיס ליישום שאי-פתיחה המשותפת.

את הערב פתח חנניה גלובמן, הדתי שבין שאפי-התמורה, חבושי-הכיפה. חנניה נחשב כאידיאלוג של התנועה, איש הרוח שלה ומתווה המצע הרעיוני שלה.

"התנועה הזו", אמר, "מאחדת את כל הגופים, אשר מאז מילחמת יום-הכיפורים, הפגינו נגד הממשלה, ומחו על המחל. כלומר: מוטי אשכנזי, והאלפים שנאספו סביב דיגלו: אסא קדמוני והצנחנים, ה-שיריונאים, וכל האחרים. כי זוהי תנועה ציונית!"

"קבוצת הצנחנים כוללת בתוכה גם את הצנחן המדומה, וזה אני", הוסיף חנניה, וחייך מתחת לזקנו האדומים.

מי ומי

בתנועה

בפגישה זו השתתפו כל האנשים ש-נענו למודעות שפירסמה התנועה ב-עיתונים, בשבועות האחרונים. למרות צני-עותן של המודעות, ציין חנניה, היתה ההיענות בקרב הציבור עצומה, הזרי לכך נועדה הפגישה: להפגיש את כל אלה יחדיו, להפעילם באורח מעשי למען התנו-עה החדשה.

מעל הנייר קרא את שמותיהם של המנ-היגים הטריים: רן ליבנה מרעננה; חנניה גלובמן מתפתח-תיקוה; אריק חכמן, דן ארוי, אסא קדמוני ודן שיפטן מתל-אביב; דליה מרט, מיכה שגריר, מוטי אשכנזי (שלא נכח בפגישה כיוון שהוא במילואים) ויעקב פולק מירושלים; חיים פרידמן מה-שיריון; אמנון פורטוגלי; יוסי מר; זאב גור-אריה; אורי אדלר; דובי הלמן, מיוס-בה, וגידעון פלס.

מתוך ראשי-התנועה הללו נכחו בפגישה הראשונה ליבנה, קדמוני, ארוי, גלובמן, שגריר ופורטוגלי. "ביחס לגידעון פלס עדיין איננו בטור-חיים", הוסיף חנניה, "הוא היה איתנו בהת-חלה, אבל עכשיו יש סימן-שאלה בקשר אליו".

דן ארוי, מהצנחנים, קם על רגליו, "שכחת את קבוצת איכפת-לנו מאוניברסי-טת תל-אביב", העיר.

"עוד לא בטוח אם הם מצטרפים", השיב לו חנניה.

"תישעים ותישעה אחת שכן", אמר לו דן, "הם צריכים להודיע לנו סופית מחר".

אנשים

חשיבתיים

היעד העיקרי שקבענו לעצמנו", המשיך חנניה בדבריו לאחר התפרעה הקלה, "הוא — שאנחנו רוצים להנהיג רפורמה בסדירי-השילטון. לשם כך אירגנו צוות של אנשים חשיבתיים, אשר ינסחו את עקרונותינו בצורה אופרטיבית משמעותית!"

"כאשר זה יוגשם — אנו שואפים לבחי-רות חדשות! אך, לפני הכל, חשוב לנסח את עקרונותינו כך שנהיה מוכנים לכל דבר. למשל, כאשר תבוא ועדת אנרגט עם הדו"ח שלה — נהיה מוכנים, ונגיב מייד! אנו חייבים לדעת מראש כיצד להגיב!"

"צורת הפעולה של התנועה תהיה, אם-כן: אל"ף: מישור של חשיבה במובן מיקצועי; בי"ת: חשיבה של ביטוי וחיר-פוש אחר מה שכוואב לציבור, כלומר — חשיבה עצמית; גימ"ל: יעד מרכזי גדול של רפורמה בסדירי-השילטון; דל"ת: תגובות על תופעות בחברה של היום; ה"א: אירגון של עצמנו, של תנועת ה-תמורה עצמה.